

Hotărâri luate de Anul Nou

Neemia 10; 13

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 24.09.2018, Actualizat: 24.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Neemia 9.38

Neemia 9.38: Pentru toate acestea, noi am făcut un legământ, pe care l-am scris. Și căpeteniile noastre, leviții noștri și-au pus pecetea pe el.

Citește capitolele 10 și 13 din cartea Neemia.

Introducere

Ianuarie este luna în care se rostesc cele mai multe din hotărârile noastre bune de Anul Nou. Înainte să treacă prima lună a Anului Nou „începutul nostru nou” este deja istorie. Hotărârea noastră de a alerga zece minute pe zi este corectată cu „zece minute pe săptămână”. Hotărârea noastră de a slăbi o jumătate de kilogram pe săptămână s-a redus la „să nu primesc în greutate”. Hotărârea noastră de a ne scula o oră mai devreme, ca să avem puțin mai mult timp de a sta în liniște cu Domnul s-a modificat la „cinci minute pe parcursul zilei” și aceasta numai atunci când nu este ceva „mai important”! Este pur și simplu în om o tendință naturală să eșueze cu toate hotărârile bune. Și ca creștini în creștere nici noi nu suntem imuni față de această tendință. Planurile noastre considerate bune pentru mai multă disciplină și efectivitate în viața noastră ca creștini sunt deseori nu mai mult decât „planuri”! Ce descurajator! Care este răspunsul?

Aceasta trebuie să ne fie clar!

Răspunsul, pe care ni-l dă Scriptura, se poate sintetiza în următoarele puncte:

1. Noi nu *trebuie* să ratăm în nici un punct.
2. Dar este foarte ușor posibil ca noi să ratăm în unele puncte.
3. De aceea ar trebui să ne preocupăm cu ceea ce poate deveni problema centrală a eșecului în viața noastră.

Cu privire la punctul 1:

Biblia ne învață, că un om, care a devenit creștin, primește o viață cu totul nouă în Hristos (2 Corinteni 5.17). Puterea vieții noi este Duhul Sfânt, care locuiește în fiecare credincios (1 Corinteni 6.19). De aceea creștinul este capabil să *nu păcătuiască* (Romani 6.11-13; 8.9-12). Știm de asemenea din Scriptură, că Dumnezeu nu ne încearcă peste puterile noastre. 1 Corinteni 10.13 ne asigură că nu poate fi nici o situație, pe care noi să nu o putem stăpâni. Pot fi situații foarte grele, dar creștinul în niciuna din situații nu trebuie neapărat să păcătuiască.

Cu privire la punctul 2

Partea a doua a răspunsului este tot așa de adevărată pentru *fiecare* creștin. Noi nu suntem încă perfecți! Mulți dintre noi nu vor să accepte aceasta!! Chiar dacă noi nu trebuie neapărat să păcătuim, este totuși foarte ușor să păcătuim. Apostolul Iacov spune: «Toți greșim în multe feluri.» Cu toate că avem viața nouă în Hristos, în noi este încă natura veche. Păcatul este încă prezent în corpul nostru muritor, chiar dacă el este un vrăjmaș biruit pe Golgota. Nu

putem spune, că suntem pe deplin liberi de păcat, până când vom fi realmente la Domnul. Atunci vom fi desăvârșiți (1 Ioan 3.2; Romani 8.23). Între timp noi să luăm toate măsurile, ca să nu păcătuiim (Evrei 12.1; Romani 6.15-19) și să ne supunem călăuzirii Duhului Sfânt (Galateni 5.16-18; Romani 8.1-4). Și ce este cu păcatele care vor mai veni? Noi le mărturisim Domnului. Mărturisirea aduce curățirea făgăduită (1 Ioan 1.9; 2.1).

Cu privire la punctul 3

Motivul pentru a treia parte a răspunsului este un motiv foarte practic. Păcatele au efectul unui bulgăre de zăpadă! Dacă noi eșuăm *într-un domeniu*, atunci nu va dura mult până când noi vom eșua și *în alte domenii*. De aceea trebuie să ne preocupăm cu domeniile cheie – domenii care aparțin focarului eșecului. Dacă păcatele și eșecul câștigă loc în aceste domenii principale, atunci există tendința ca acestea să „explodeze”. Urmarea este uneori „o viață de eșecuri”.

Trei domenii aflate în responsabilitatea noastră

Sunt trei domenii principale în care un creștin în creștere ar trebui să stea complet înaintea Domnului său. Vrem să numim aceste domenii astfel: *legăturile* noastre, *timpul* nostru și *comoara* noastră. Aceasta sună ca o temă banală a unei predici scurte, dar nu este absolut deloc banal.

„Legăturile” au a face cu cercul nostru de prieteni, respectiv cu rudeniile noastre. „Timpul” are a face cu prioritățile noastre, și „comoara” are a face cu ceea ce avem. Dacă aceste domenii de bază nu rămân cu adevărat punctele principale ale dăruirii noastre, atunci ele pot deveni punctele principale ale eșecului nostru.

Locurile din Scriptură, pe care noi le-am ales din cartea Neemia, accentuează cât este de important să fi devotat în aceste trei domenii. Neemia a notat pentru noi evenimentele istoriei lui Israel, care se afla la sfârșitul perioadei Vechiului Testament. Neemia a motivat pe oamenii iudei, care se reîntorseseră în patrie din captivitatea babiloniană, să reconstruiască zidurile Ierusalimului (capitolele 1 până la 6). După terminarea construirii zidurilor a urmat un timp de mare bucurie și trezire spirituală în poporul lui Dumnezeu (capitolele 7 până la 9). Trezirea a avut loc nu numai din cauză că ei se reîntorseseră în țara lor, ci și pentru că de această reîntoarcere era legată și o reîntoarcere spirituală la Dumnezeul părinților. În Neemia 9.38 vedem că conducătorii poporului lui Dumnezeu au făcut o „hotărâre de Anul nou”, prin aceea că voiau să urmeze cu credincioșie pe Domnul, începând de acum și în viitor. În capitolul 10 găsim că nu numai căpeteniile au luat această hotărâre, ci întreg poporul voia să participe la această hotărâre – și tineretul (Neemia 10.28-29)!

Dacă cercetăm jumătatea a doua a capitolului 10, vom descoperi că cele trei domenii, în care ei au făgăduit dăruire, se refereau la „legăturile” lor (Neemia 10.30), „timpul” lor (Neemia 10.31 și „comoara” lor (Neemia 10.32-39). Dacă mergem la capitolul 13, atunci au trecut cel puțin doisprezece ani de când ei au făcut acest legământ. În timpul celei de-a doua jumătăți a acestei perioade de timp, Neemia a fost în afara Ierusalimului, ca să se achite de obligații la casa împăratului. Când s-a reîntors, situația era dramatic schimbată. Cele trei puncte ale

consacrării au devenit punctele centrale ale eșecului.

Primul punct central: „legăturile”

În Neemia 10.30 Israel promite să nu încheie nici o căsătorie cu păgânii vecini. Ei voiau să rămână curați în relațiile lor. În Neemia 13.23-28 găsim că poporul și-a încălcat făgăduința. Rezultatul a fost, că copiii rezultați din aceste căsnicii mixte au fost infectați de cultura care îi înconjură (versetul 24). Nici măcar familia marelui preot n-a fost altfel în privința aceasta (versetul 28).

Aplicarea acestor lucruri la un creștin aflat în creștere este destul de clară. 2 Corinteni 6.14 ne spune «să nu ne înjugăm la un jug nepotrivit cu cei necredincioși». Dintr-o căsnicie cu un necredincios rezultă probleme de durată. Atunci casa nu va fi orientată spre Hristos și copiii vor fi infectați de lumea care îi înconjoară. Un „jug nepotrivit” va deveni un punct principal al eșecului. Dumnezeu în bunătatea Lui minunată poate interveni într-o astfel de situație și va coase împreună bucățile, dar va rămâne o cicatrice.

Cuvântul lui Dumnezeu este foarte clar în privința căsniciei, și noi trebuie să ascultăm de el. Desigur dăruirea în domeniul relațiilor se poate extinde și la alte domenii decât cel al căsniciei, dar deoarece căsnicia este o parte critică a vieții noastre, să arătăm în acest punct o dăruire foarte clară. Dacă eșuăm aici, atunci toată viața noastră poate fi afectată de aceasta. Acțiunea drastică a lui Neemia din versetul 25 ne arată toată gravitatea acestui eșec. Referirea în versetul 26 la împăratul Solomon și locul lui înaintea lui Dumnezeu ne arată că și creștinul matur este vulnerabil. Sunt relațiile tale astăzi și acum punctul central al dăruirii tale?

Al doilea punct central: timpul

În Neemia 10.31 poporul promite că el va pune pe Dumnezeu pe primul loc în ceea ce privește timpul lor. Fiecare a șaptea zi și desigur fiecare sărbătoare va fi rezervată pentru închinare și slujire pentru Domnul. Acest timp nu va fi folosit pentru a cumpăra și a vinde sau „pentru oricare alte lucruri personale”. Domnul ar trebui să aibă prioritate absolută. În Neemia 13.15-22 vedem că Israel a eșuat în acest punct. Ziua de sabat a devenit ca oricare altă zi. În loc să folosească timpul pentru serviciul divin, poporul a folosit acest timp pentru sine însuși: să lucreze, să cumpere și să vândă. Aceasta era o inversare a priorităților.

Dar cum stau lucrurile cu prioritățile *noastre*? Este Dumnezeu prioritatea primă în domeniul planificării timpului nostru? Să fim sinceri! Dacă nu oferim Domnului prioritatea supremă cu privire la timp, atunci nu-l vom dăruia mult timp. Așa cum a fost în zilele lui Neemia, tot așa și astăzi sunt multe activități, prin care putem să irosim timpul care aparține Domnului. Treptat El va dispărea din agenda noastră de termene. Prioritățile false vor deveni focarul eșecului nostru. Domnul nostru Isus ne-a promis, că dacă noi acordăm lui Dumnezeu prioritatea supremă, El va purta de grijă cu privire la tot ce noi avem absolută nevoie (Matei 6.25-34; în mod deosebit versetul 33). Problema noastră este, că noi nu suntem mulțumiți cu ce ne dă Domnul. Mult prea mult timp este irosit cu „cumpărarea și vânzarea” de lucruri, de care noi nu avem nevoie reală. Prioritățile noastre trebuie aduse în ordine. Timpul nostru trebuie să fie o parte componentă importantă a dăruirii noastre, căci altfel nu rămâne nimic pentru Domnul.

Al treilea punct central: posesiunile noastre

În Neemia 10.32-39 poporul Israel explică, că el vrea să dea continuu ceva din posesiunile lui pentru lucrarea Domnului. Ei au promis să dea zeciuială din tot ce le-a dat Domnul. Acest dar trebuia totdeauna să includă prima parte din venit – și nu ceea ce rămânea din banii de buzunar. În Neemia 13.10-14 găsim, că poporul lui Dumnezeu a eșuat și în acest domeniu. Zeciuiala și jertfele nu mai erau aduse la Templu și nu mai erau date preoților și celorlalți slujitori ai Domnului. Leviții, care erau răspunzători de cele mai multe lucrări în Templu, au fost constrânși să schimbe locul cu activități în câmpul muncii (versetul 10). Delăsarea în domeniul „comorilor” lor i-a făcut să eșueze în acest domeniu.

Și aceasta ni se poate întâmpla și nouă astăzi. Folosirea corectă a „comorii” noastre pentru Domnul trebuie să fie un punct principal al dăruirii noastre. Ar trebui să ne disciplinăm în privința aceasta, să dăm pentru „lucrarea Domnului”. Ar trebui să urmăm exemplul din 1 Corinteni 16.2. Corinteni puneau în fiecare săptămână o parte din banii lor deoparte pentru Domnul. Aceasta înseamnă a da în mod disciplinat și cum se cuvine, și aceasta ar trebui să caracterizeze pe un creștin în creștere cu privire la posesiunile lui. Este o scuză proastă pentru un creștin, să spună: eu nu dau nimic parțial Domnului, căci tot ce am aparține Domnului! Dacă nu începem să socotim cu creionul și hârtia, în cele din urmă nu va rezulta nimic din datul nostru creștin. Atunci nu va dura mult și lucrarea lui Dumnezeu va suferi undeva. Să ne ajute Dumnezeu, ca posesiunile noastre să nu devină focarul eșecului nostru.

În capitolul 13 găsim pe Neemia, cum printr-o acțiune drastică corectează toate aceste domenii ale eșecului. Această adăugare pentru descrierea frumoasă a caracterului lui Neemia ne învață că noi putem face acțiuni drastice „spre bine” în aceste trei domenii de bază ale dăruirii noastre.

Înainte să treacă prima lună a Anului nou, probabil vom eșua în unele „hotărâri mici luate de Anul nou”. Noi vrem să fim atenți, ca aceste trei domenii să nu devină punctele centrale ale eșecului nostru.

Tradus de la: [Neujahrsvorsätze](#)

Titlul original: „Focal Points of Failure“

Sursa: www.growingchristians.org

Traducere: Ion Simionescu